

B 80 ser jeg også som et rigtig godt forslag. Det er en god idé med samråd mellem kommune, person og læge. Jeg er dog lidt skeptisk over for, om der er læger nok til at udføre denne ekstra opgave. Der er jo allerede i dag lægemangel, og hvis lægerne yderligere får denne opgave, så bliver der en endnu større mangel.

Men hvilken løsning vi end vælger, så bør socialministeren holde Kommunernes Landsforening i kort snor, så kommunerne garanterer, at hjemmehjælpen kommer til at fungere bedre og loven vil blive overholdt i kommunerne.

Jeg mener faktisk, at den nuværende service-lov allerede indeholder et generelt retskrav om hjemmehjælp, men hvis kommunerne ikke lever op til deres ansvar og dette retskrav, så kan det blive nødvendigt i loven at præcisere dette retskrav tydeligere, som det står i B 80, samt udspecificere i detaljer, ligesom det står i L 166, hvad hjemmehjælp skal omfatte, så der ikke er tvivl om det, eller også må vi til at øremærke en del af kommunernes beløb til hjemmehjælpen.

Et af argumenterne for den kommunale selvforvaltning er jo, at kommunerne kan have forskellige serviceniveauer på forskellige områder, og man siger, at borgerne jo bare kan flytte til en kommune, der imødekommer deres behov. Men ældre, svagelige mennesker kan ikke bare rives op med rode. De bliver typisk boende, hvor de bor, uanset serviceniveau. Derfor er det uværdigt, at visse kommuner dolker deres ældre borgere i ryggen ved at fjerne hjemmehjælpen med et hurtigt snit.

Man siger, at de ældre bare kan klage, hvis de ikke er tilfredse. Men for mange af disse ældre er dette at klage noget meget fremmed, og de fleste gør det ikke.

De ældre har knoklet hele deres liv, mange af dem siden de var store børn, og har bidraget med solide byggesten til vores velfærdssamfund. Skal de nu rammes, fordi velfærden skal slankes? Jeg mener, det er uanstændigt at prioritere på den måde ud i kommunerne.

1999 er jo FN's ældreår, og netop i år må vi da på en speciel måde kunne vise de ældre, at de ikke er glemt, at de ikke skal være utrygge, men kan være trygge ved, at de får den hjælp, de har brug for, når de har brug for den.

Et samfund karakteriseres ved, hvordan det behandler sine svageste. Jeg synes ærlig talt ikke, at vi gør det godt nok for øjeblikket. Men jeg ser frem til en god og grundig behandling af både L 166 og B 80 i udvalget.

Formanden:

Ordfører for forslagsstillerne til L 166, hr. Villy Søvnald.

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal kommentere nogle enkelte ting fra debatten om forslagene.

Hr. Jørn Pedersen fra Socialdemokratiet efterlyste økonomikonsekvenserne. Det er jo rigtig, at Kommunernes Landsforening havde regnet på det, da de fremlagde de tre modeller: det, der blev kaldt en strammere lovgivning, det, der blev kaldt den svenske model, og det, der blev kaldt brugerbetaling, hvor de så heldigvis efterfølgende har taget afstand fra den svenske model, som ville betyde, at man kappede 80.000 husstande fra de 200.000, der i dag modtager hjemmehjælp.

De beregner virkningen af forslaget, hvis man i første omgang skelner mellem ledsagerordningen og de andre dele af vores forslag til forbedringer af den praktiske hjælp, og de vurderer i deres oplæg, at det at forbedre den praktiske hjælp vil koste 200-300 mio. kr. Derudover vurderer de i Kommunernes Landsforenings udregning, at det vil koste 675 mio. kr. at indføre en ledsagerordning under de forudsætninger, de lægger ind med hensyn til, hvor mange der vil vælge det, og hvis man ligesom for handicappede under 67 år giver dem 15 timer om måneden.

Jeg hørte i øvrigt med megen interesse, da vi diskuterede forslaget om ledsagerordninger tidligere på dagen, at Socialdemokratiets ordfører, fru Karen J. Klint, gav udtryk for, at også Socialdemokratiet var optaget af at få ledsagerordningen udtrakt til de over 67-årige. Så kanse er vi, når det kommer til stykket, ikke så uenige, ellers havde jeg lidt svært ved at forstå det, fru Karen J. Klint sagde. Jeg hørte det som en åbning for, at også Socialdemokratiet er interesseret i det. Og så er vi vel i virkeligheden ikke så langt fra hinanden, eller er vi?

Hr. Jørn Pedersen karakteriserede det som en centralistisk holdning. Tidligere har jeg argumenteret for, at det her ikke er et centralistisk forslag. Det er et forslag, der fuldt ud respekterer det kommunale selvstyre, men dog ikke hvis det kommunale selvstyre tolkes sådan, at man har ret til i selvstyrets hellige navn at fjerne hjemmehjælpen.

Lad os nu tage den sag, vi alle sammen kender: Vedkommende, der sidder i sin kørestol og er ramt af polio og ikke kan røre sig, fratager